

TUTSAKLAR İŞKENGE ALTINDA!

İHD Ankara Şubesi, İç Anadolu Bölgesi'ndeki hapis-hanelerinde yaşanan 3 aylık hak ihlallerine ilişkin hazırladığı raporu yaptığı basın açıklamasıyla kamuoyuna duyurdu.

Rapora göre bir çok hapis-hanede tutsakların talep ettiği hijyen maddeleri verilmiyor; odalar dezenfekte edilmiyor; hastaneye gitmesi gereken tut-

saklar hastaneye götürülüyor. Hastaneye götürülenlerin tedavi esnasında kelepçeleri açılmıyor. Revire çıkmak isteyenlere çeşitli gerekçelerle olumsuz yanıt veriliyor.

Rapora göre, 2020 yılı Nisan-Mayıs-Haziran ayında en az 32 tutsak işkence ve kötü muameleye maruz kalmış. Psikolojik baskı, tehdit ve kaba

dayak en sık kullanılan işkence yöntemleri. Aileleriyle iletişimlerinin engellenmesi, kitap-dergi ihtiyaçlarının karşılanmaması, gelen mektupların verilmemesi, sosyal faaliyetlerin (spor, sohbet, kurs) tamamen durdurulması ve diğer yöntemler...

Ankara hapis-hanelerindeki baskı ve işkencelerin İstanbul

ve İzmir hapis-hanelerinde ve fazlasıyla Kürdistan'daki hapis-hanelerde yaşandığından emin olabiliriz. Bu nedenle gözümüz kulağımız hapis-hanelerde olmalıdır.

Zindanlar yıkılıp tutsaklar özgürleştirilmeden hiçbirimizin özgür olamayacağını bilerek mücadeleyi yükseltmek büyük önem taşıyor.

MÜCADELE BİRLİĞİ

28 Temmuz 2020 - 068 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

EKONOMİ İYİ GİDİYOR (MUŞ!)

TÜİK yine pembe tablolar çizdiği "güven endeksi" rakamlarını açıkladı. Damat ise tweetırdan müjde paylaşımları ile şov yapmaya devam ediyor. Her ayın sonuçları öncekileri katlıyor. Ülke uçuşa geçmiş. Tutabilene aşk olsun! "Bakın burası çok önemli!"

İşin ilginç burjuva iktisat yazınında aynı rakamlar üzerinden tam ters sonuçlar çıkararak çıkarana. Soruna hangi pencereden baktığımız, kıyaslamayı hangi dönemle yaptığımız otomatik olarak değiştiriyor sonuçları. Sonuçta zaten "rakamlar açısından tam bir felaket yılı" olan 2019'un üzerine salgın binmiş, rakamlar çakılmış. Haliyle rakamlardaki değişim "müthiş" oluyor.

Ama işin asıl önemli olan yönü işçilerin, yoksul kesimlerin durumudur. Borsa kaç puan ileri geri gitmiş, patronlar gelecek tahminlerinde ne demiş, inşaat sektöründe güven ne olmuş... bunlar, işçilerin durumunu dolaylı olarak etkiler. Ne sürekli yoksulluğa itilmesini, ne iş cinayetlerine kurban gitmesini, ne yaşamdan kovulmasını engeller. Çünkü

sistemin temeli emek ile sermayenin karşılıklı konumlanmasına dayanır. Birinin çıkarına gelişen (istisnai durumda dolaylı olumlu etkiler bir yana) diğerinin zararındadır.

Damadın böyle bol keseden umutlar dağıttığı, kayınpederinin büyük bir beklenti haline dönüştürülen fındık fiyatlarını "müjdelediği" gün, Türk-İş 'açlık ve yoksulluk sınırı' araştırması sonuçlarını açıklıyordu. Temmuz ayında 4 kişilik ailenin açlık sınırı, yani sadece mutfak giderleri 2 bin 406 TL! Dört kişilik bir işçi ailesinin aç kalmaması için bu paraya ihtiyacı var. Bitmedi. Sonuçta böyle bir mutfak için bir evin olması gerek. Giyim, faturalar vs derken, bir işçi ailesinin yoksul bir yaşam sürmesi için gereken miktar yaklaşık 7 bin 850 TL. Bekar bir işçi

için bu rakam 3 bin TL'ye dayanmış durumda.

Ülkede kalifiye emek dahil asgari ücretle çalışmaya mahkum ediliyor. Asgari ücret tüm işçilerin neredeyse yarısı için genel ücret haline gelmiş. (Sudan ucuz göçmen işçi emeğini anmayalım bile.) Açlık ve yoksulluk sınırları işçilerin yarısı için hayal halini almış. Saray erkanı hala rakamlarla oynayarak (dileyen RTE'nin bugünkü fındık hesabına bakabilir) durumu idare edebileceklerini sanıyor. Tabii bu tür numaraların yaşamın katı gerçekleri karşısında hükmünün çok sürmeyeceğini en iyi bilen bizzat dinci faşist iktidardır. "Ayasofya şov"daki o kılıç neyin kılıcıdır, şimdi iyice anlaşıldı mı?

Bayram Sonuçları Belirleyici Olacak

Sağlık Bakanlığı Bilim Kurulu Üyesi Prof. Dr. Hasan Tezer "Okulların açılmasında bayram süreci belirleyici olacak" dedi.

Bilim Kurulu Üyesi Doç. Dr. Afşin Emre Kayıpmaz da ertelemenin söz konusu olmadığını belirterek "Artık bizim kısıtlamalara göre değil bu yeni düzene göre okulların açılmasını adapte etmemiz lazım. Elbette okulları açaca-

ğız; çünkü bu hastalığın ne zaman biteceğini bilmiyoruz. Ama bununla ilgili değişik alternatifler de gündemde. Ağustos ayındaki vaka sayılarına göre bir değerlendirme yapılacaktır. Ve okulların hangi ilkelere çerçevesinde açılacağı; önce hangi okulların açılacağı ya da ne kadarının uzaktan eğitimle sürdürüleceği bunların hepsi ağustos ayının sonu gelmeden oluşacak vaka sayılarına göre Milli Eğitim Bakanlığımızca belirlenecektir" dedi.

Kayıpmaz, günlük

900'lü vaka sayılarının yüksek olduğuna işaret ederek "Bizim Sonbahar; grip mevsiminden önce daha düşük sayıları görmemiz lazım. Burada da Kurban Bayramı ciddi bir eşik özelliği taşıyor. Kurban Bayramı'nda biz eğer, mesafe, maske ve hijyen kurallarına uymazsak o zaman sayıların artma ihtimali var" diye konuştu.

Birinci dalganın şu anda dünyada bitmediğine vurgu yapan Kayıpmaz şöyle devam etti:

"Birinci dalga tamamlanmadan, ikinci dalgadan söz etmek mümkün değil. Biz birinci dalganın artçı dalgalarını yaşıyoruz. Eylül ayında da birinci dalganın yine bu artçı dalgaları gelebilir. Çünkü Eylül ayında işin içine mevsimsel grip, soğuklar ve toplasmalar giriyor. O yüzden Eylül'e sonbahara karşı dikkatli olmalıyız ve Eylül-Ekim aylarında grip aşısının da yapılmasını tavsiye ediyoruz ki 2 hastalık bir arada daha ciddi seyredebilir."

EDİTÖR

BURJUVA SAVAŞIN YAZGISI

Daha önce de dikkat çektik. Şaşmaz kuraldır: İçerde sıkışan, çıkışsız kalan sermaye sınıfı gözü dışarıya diker. Daha genel bir tabirle, iç savaş ateşi harlanan bir ülkenin burjuvazisi dış savaş maceralarına yönelir. Devrimin sıcak nefesini ensesinde hisseden her burjuva iktidar, kurtuluşu dış savaşlarda arar.

Türk tekeli burjuvazisi uzun bir süredir dış savaş maceralarına yelken açmış durumda. Bir imparatorluğun bakiyesi olarak tekeli sermaye ve faşist devlet, yayılmacı söylemlerden hiçbir dönem vazgeçmedi. Budanmış misakı milliye razı gelmek zorunda olan Türk burjuvazisi, her fırsatta bu sınırların sözünü etti. Birinci Körfez Savaşı'nda Özal'ın deyişiyle "bir koyup on alma" hayalleri kurdu. Ama buna ne iktisadi ve askeri gücü elverdi, ne siyasal konjonktür.

Sonuçta devran döndü. Bir bütün olarak emperyalist sistemin çökmeye başladığı şartlarda uluslararası siyasal arenada büyük boşluklar doğdu. Belirli bir dengenin ürünü olan uluslararası anlaşmalar ve hassas dengeler hızla bozuldu, bozuluyor. Buna bağlı olarak savaş ateşi sürekli daha geniş bir alana yayılıyor. İçerde devrimin hiç eksilmeyen baskısı altında bunalan tekeli sermaye ve faşist devlet, bu "küresel altüst koşullarında" gittikçe artan oranda yüzünü dışarıya dönmeye başladı. Tam da böylesi dönemlerde ihtiyaç duyulan, çapıyla kibri ters orantılı "asrın dünya lideri" Washington aracılığıyla çıkageldi.

EDİTÖR

BURJUVA SAVAŞIN YAZGISI**Baş tarafı 1. sayfada**

“Hiçbir şey olduğu için her şey olabileme” yeteneğine sahip, bir çırpıda eski siyasal gömleğini çıkarıp atabilen, her yola giden, Beyaz Saray’a “bu adamı kullanın” diye pazarlanan RTE şahsında aradığı adamı bulan tekeli sermaye, adım adım içerde dizginsiz bir terör düzeni, dışarda ABD-NATO’nun ihtiyat birliği olarak bir hareket serbestisi edindi.

Kaddafi’yi devirme planına “NATO’nun Libya’da ne işi var” diye karşı çıktığının ertesi günü NATO birliklerine donanma ile destek veren TC, bu aşamadan sonra dış savaşlar batağına gittikçe daha fazla gömüldü. Balkanlar’dan Afganistan ve Somali’ye, her yerde NATO emrinde koştu. 2011’de ABD-NATO planları doğrultusunda Suriye’nin yıkılması planında savaşın ana üssü haline geldi. “Kardeşim Esad” bir anda “Esed”e dönüştü. “Emevi Camii’nde Cuma” söylemiyle savaşa dahil oldu. Bütün dinci faşist çetelerin temel eğitim ve ikmal üssü artık Türkiye’ydi. Savaşın başarısız gitmesi ve emperyalist planların çökmesi sonrası, bizzat ABD’nin izin, onay ve yönlendirmesiyle fiilen Suriye’nin işgaline girişti TC. Adım adım işgal alanlarını genişletti.

Suriye’de işgal alanlarını adım adım genişletirken, Irak’ta da Barzani’nin işbirliği ile geniş bir alanda askeri üsler kurdu. Açık işgal hareketlerine başladı. Tüm bu yayılma esnasında misakı milli hedefi yüksek sesle dillendirilip durdu.

Suriye’yi Libya izledi. Libya’da ihvancı Serrac’ın hamisi olarak açık bir şekilde savaşıyor Türk devleti. Artık Mısır ile karşı karşıya gelme aşamasında. Çok sayıda farklı gücün bir şekilde müdahil olduğu bu savaşta TC, doğrudan, alenen savaşan bir güç. Savaşın maliyeti sürekli büyüyor, ekonomiyi zorluyor. Ama savaşmaktan geri durmuyor.

Bu gerilim, çatışma ve savaş halkasına son dönemde Yunanistan eklenmek üzere. “Kıta sahanlığı” konusunda uzun yıllardır süregelen anlaşmazlık ve gerilim malum. Özellikle Kıbrıs açıklarındaki hidrokarbon kaynakları ile baş gösteren, buna karşılık Ankara-Trablus mutabakatı ile tırmanan gerilim, Yunanistan’ın Meis adası açıklarındaki arama faaliyetleriyle neredeyse savaşın eşiğine getirdi iki ülkeyi. Türkiye 15 parçalık bir donanma gönderdi ada çevresine. Yunanistan de aynı şekilde donanmasını yığıdı alana. Önce Merkel araya girdi. Dün İspanya Dışişleri Bakanı ile Çavuşoğlu’nun görüşmesi sonrası gerilimin azaltıldığı haberleri geldi.

Sonuçta tekil olayların her biri kendi özgün şartlarından ötürü farklı seyirler izlese de, Türk devletini ve dinci faşizmi sürekli dışarıya yönelten temel etkenler ortada duruyor. Bu nedenlerin başında içerdeki savaş (iç savaş) ve bir türlü kurtulamadıkları devrimin baskısı geliyor. Öte yandan en başta ABD emperyalizminin (ve NATO’nun) bölgedeki çıkarlarının koruyucusu olmak bir diğer önemli neden.

“Dış savaş eğilimi” belirli bir süreklilik arz ediyor. Gittikçe yayılan bu dış savaşlar, taşınmaz bir yük haline dönüşüyor. Böylece devrimden kurtulmak adına girdikleri savaş bataklığı, devrimin maddi şartlarını güçlendiren bir etmen haline geliyor. Bu döngü, tarih boyunca hiçbir burjuva sınıfın kaçınmadığı bir durumdur. Türk burjuva sınıfının başarılı olabileceğini düşünmek için hiçbir sebep yoktur.

Sosyalist Kore’de İlk Vaka

KDHC, pandemi başgösterdiğinden bu yana hemen her önlemi almış, sınırlarını kapatmış, tüm halka hızlı bir sağlık taraması gerçekleştirmişti. Geçtiğimiz hafta da Covid-19’a karşı aşı geliştirdiğini duyurmuştu.

Bu süre zarfında sosyalist Kore’ye ideolojik saldırılar da durmuyor, devam ediyordu. Koronaya yakalananların vurulup öldürüldüğü, hastaların sayısının gizlendiği, eğer hasta yoksa neden aşı geliştirilmeye ihtiyaç duyulduğu... vs. vs. söylentilerin ardı arkası kesilmedi.

Ve 25 Temmuz günü KDHC’de Güney Kore sınırındaki Kaesong şehrinde ilk korona virüs vakasının görüldüğü açıklandı. Kore Merkez Haber Ajansı (KCNA) yaptığı açıklamada, sınırdan yasadışı

yolla geçen birisinde virüse rastlandığını ve hemen önleyici tedbirler alındığını söyledi.

Hemen ertesi gün Kore İşçi Partisi (WPK) Merkez Komitesi acil ve genişletilmiş politbüro toplantısı yaptı ve konuyu değerlendirdi. Kim Jong Un, sınır kenti Kaesong’da olağanüstü hal ilan

edildiğini açıkladı. Maksimum düzeyde salgın tedbirleri uygulanacağını belirterek, "Son 6 ayda ülke çapında her sahada alınan yoğun önleyici salgınla mücadele tedbirlerine rağmen durum kritik" dedi. Şehre giriş çıkışlar kapatıldı ve son 5 günde Kaesong’a seyahat etmiş kişiler de karantinaya alındı...

Moncado’nun 67. Yılı

26 Temmuz’da Küba’da Moncado Kışlası Baskını ile devrimin başlatıldığı ilan edildi.

1953 yılı Kübasında 26 Temmuz’da 165 savaşçının Moncada ve Carlos Manuel de Céspedes kışlalarına yani Batista diktatörlüğüne saldırısı ile başladı Küba’da Devrim.

Fidel Castro liderliğindeki gerillalar iki kışlaya eşzamanlı olarak silahlı eylem başlattı. Ve 67 yıl önce devrim meşalesi yakılarak, 5 sene sonra da zaferle taçlanacak bir yola çıkmış oldu.

Baskın çok sayıda savaşçının ölümü ve tutuklanmasıyla sonuçlansa da, 1 Ocak 1959’da zaferle taçlanacak olan devrimin yolunu açtı. Fidel Castro da tutuklananlar arasında idi. Mahkemede “Tarih beni beraat ettirecektir” diyerek yaptığı savunma da dünya tarihine geçen önemli sosyalist savunmalar arasında yerini alacaktı. Çok sayıda savaşçının hayatını kaybettiği, bir çoğunun işkencede öldürüldüğü ve pek çoğunun tutsak edildiği eylemin ardından dışarıda kalanlar

güç toplamak için Meksika’ya çekilmişti. Ve 1956 Aralık’ında Granma Yatı ile dönerek silahlı ayaklanmayı başlatacağı. Ve kurulacak hareketin adı 26 Temmuz Hareketi olacaktı.

Baskının 67. yıldönümü, Küba’da törenlerle kutlandı.

Baskının öncülerinden Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi Birinci Sekreteri Ordu Genel Başkanı Raúl Castro Ruz, "ne unutulmuş ne de ölü" Moncada savaşçıların anma törenlerine, Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi Birinci Sekreteri ve Cumhurbaşkanı Miguel Díaz ile birlikte öncülük etti.

Günün ilk ışıkları ile savaşçıların mezarlığına törenlerle çiçekler bırakıldı.

Miguel Díaz-Canel twitter hesabından yaptığı açıklamada “Moncada’daki Saldırının ve Bayamo Kışlası İsyan Günününün 67. Yıldönümü. Her iki eylemde de bulunan Raúl, Ramiro ve diğer savaşçıları kucaklıyorum. Vatani sizinle savunmak bir gurur ve onurdur” dedi.

"Cennetin Ortasında Cehenneme İzin Vermeyeceğiz"

Manisa'nın Salihli'de Çapaklı köyünde yapılması planlanan Biyogaz Enerji Santrali ve Gübrev Üretim Tesisi'ne karşı köylüler, köy meydanında miting düzenledi. Köylülerin mitingine, Ege Çevre ve Kültür Platformu ve çok sayıda çevre dernekleri de katılarak destek verdi.

Rahime isimli köylü kadın, "Ben yediğim dayaktan gram utanmıyorum. Kimseyi darp etmedim, taş atmadım ama onlar bizi döve döve ayırdılar. Bizim cennet gibi tertemiz köyümüzü kirletmek istiyorlar. Kirletmeyeceğiz" derken diğer köylü kadınlar "Yaşasın Kadın Dayanışması" sloganıyla destek verdi.

Bir köylü kadın ise jandarma ile karşı karşıya kalmalarını "O gün oradaydım. Gençlerin yediği dayağı asla unutamam. Geç vakitlere kadar ağladım. Bu cennet memleketimizi zehirlemeye hiç kimsenin hakkı yok. Bu şöyle bir durum oluyor: Cennetin or-

tasına cehennemi koymak gibi. İzin vermiyoruz" diye anlattı.

Ayşe isimli köylü kadın ise, "Biz bu santralin kurulmasını istemiyoruz. Kimsenin kimseyi rahatsız etmeye hakkı yoktur. Çapaklı köyü her zaman için temiz kalacaktır. Çapaklı köyü kadınları bu mücadele haklıdır. Geldikleri gibi geri gitsinler. Santrali istemiyoruz" dedi.

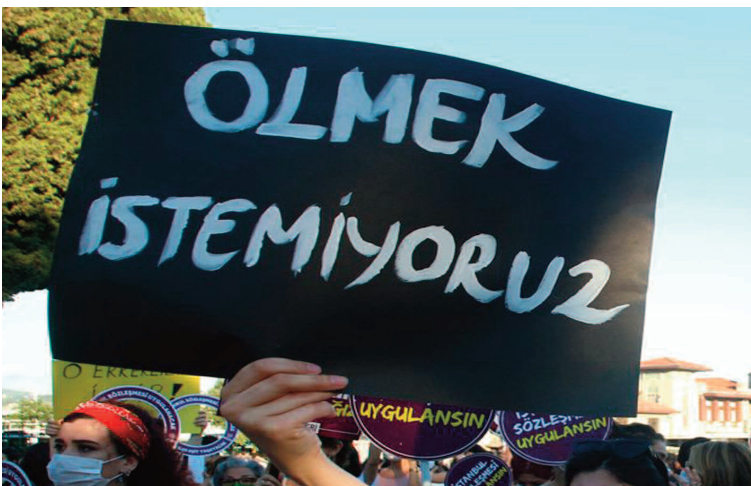
Çapaklı köylüleri, santral ve tesis için iptal davası açmış, Salihli Kaymakamı ise dava sonuçlanana kadar çalışmalara devam edilmeyeceğini söylemişti. Kaymakamın sözüne rağmen şirket, dava sonucunu beklemeden yol yapımı için çalışmalara başlamıştı. Köylüler ise yolu kapatmış ve eylem düzenlemişti. Eylemde jandarma ile köylüler karşı karşıya gelmişti. Köylülere destek için Çapaklı'ya giden CHP Salihli İlçe Başkanı Hasan Hüseyin Namver'in de aralarında bulunduğu 25 köylü gözaltına alınmıştı.

İstanbul Sözleşmesinden Çekilmeyi Onaylamıyoruz

MetroPOLL araştırma şirketinin anketine göre, halkın yüzde 63.6'sı hükümetin İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmesini onaylamıyor.

MetroPOLL, "İstanbul Sözleşmesi" olarak bilinen, "Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi" ile ilgili araştırma yaptı.

"İstanbul Sözleşmesi, kadınlara yönelik şiddeti engellemeyi amaçlayan uluslararası bir sözleşmedir. Hükümetin bu sözleşmeden çekilmesini onaylıyor musunuz?" araştırma sorusunun sonucuna göre, halkın % 63.6'sı hükümetin İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmesini onaylamazken, %17.0 sözleşmeden çekilmeyi onaylıyor, %19.4'ü ise "fikrim yok" yanıtını verdi.

MT Reklam İşçileri 10'uncu Gününde

Düzce'de bulunan MT Reklam'da Birleşik Metal-İş'e üye olan işçilerin sendikal hakları için 2 işçinin başladığı grev 10'uncu gününde sürerken, çevreden emek dostları da destek olmak için ziyaret ediyor.

Birleşik Metal-İş Sendikası'nın, Düzce ve Gebze'de fabrikaları bulunan MT Reklam'da 7 yıl önce başlayan sendikal örgütlenme çalışması patronların saldırısıyla karşılaşmıştı. Örgütlenme faaliyeti başladığında fabrikada çalışan 300'ün üzerinde işçi sendikaya üye oldu. Fakat MT Reklam patronu tam bir işçi ve sendika düşmanı tavrıyla davranarak sendikal işçileri işten atmaya başladı.

İşten atılan işçiler sendikal haklarına sahip çıkarak fabrikaları önünde eyleme başladı. Sendikalaşma nedeniyle MT Reklam patronu tara-

findan işten atılan işçiler, Düzce'deki fabrika önünde 16 ay, Gebze'deki fabrikasının önünde ise 6 ay eylemlerini sürdürdü.

Sendika üyesi işçiler işe iade davaları açtılar ve kazandılar. Mahkeme patronu işten çıkardığı işçiler için 'sendikal tazminat' ödemeye mahkum etti. Kazanılan davalar sonucunda fabrikadaki hak ihlalleri de mahkeme kanalıyla da ispatlanmış oldu.

Buna karşı, MT Reklam patronu sendika düşmanı tavrını sürdürdü ve bu kez de sendikanın yetkisine itiraz etti. Sendikanın yetki tespiti için açılan dava ise 6 yıl sürse de, yetkinin alınmasının ardından fabrikaya grev pankartı asıldı.

Fabrikada sendikal faaliyete yönelik baskı ve tehditler nedeniyle 2 işçi ile başlayan grev 10 gündür devam ediyor.

Ağustos'ta Grev Var

ODTÜ Mezunları Derneği çalışanları, uzun süredir karşılaştıkları haksızlıklara dair bir açıklama yayımladı.

Derneği fedakarlıklarla ayakta tutmaya çalıştıklarını belirten çalışanlar, buna rağmen hukuksuz biçimde işten çıkarmalarla karşılaştıklarını, toplu sözleşme sürecinin de bir türlü sonlanmadığını belirterek grev kararı aldıklarını duyurdu.

ODTÜ Mezunları Derneği çalışanlarının yayımladığı açıklama şöyle:

"ODTÜ Mezunları Derneği çalışanları olarak uzun bir süredir yaşadığımız haksızlıkları ve bir türlü sonuna varamadığımız toplu sözleşme sürecini anlatmak istedik. Bildiği üzere son birkaç yıldır Derneğin geldiği nokta özellikle biz çalışanlar açısından endişe uyandırıcıdır:

Derneğin mali durumunun ve yaşadığı sıkıntılarını bire bir şahidi olan bizler ise uzun bir süredir ve özellikle pandemi dönemi boyunca çeşitli fedakarlıklarla ayakta tutmaya çalışıyoruz. Buna rağmen derneğin temel bileşenlerinden olan bizler derneğin bu durumdan sorumlu olarak gösteriliyor ve haksız, hukuksuz işten çıkarmalara maruz kalıyoruz. Disiplin soruşturmaları ve yersiz tutanak

düzenlemelerle mobinge maruz kalıyor ve baskı altına alınmaya çalışıyoruz.

Disiplin kurulları dahi toplanmadan arkadaşlarımız tazminatsız şekilde işten çıkarılıyor. Toplanan disiplin kurulları ise var olan toplu sözleşme kurallarına dahi uyulmadan arkadaşlarımızı işlerinden ediyor.

Bunun en son örneğini geçtiğimiz hafta yaşadık. Yıllarca derneğe emek vermiş bir arkadaşımız toplu sözleşmede tanımlanan disiplin kurulu dışında oluşturulan derneğin kendi disiplin yönetmeliği uyarınca tazminatsız bir şekilde işten çıkarıldı. ODTÜ Mezunları Derneği gibi bir kurumun ODTÜ tarihini ve mücadelesini hiçe sayan bu tutumunu anlamak mümkün değildir.

Keza Kasım ayında başlayan, örgütlü bulunduğumuz sendikamız olan DİSK'e bağlı Dev- Turizm İş ile yapılan toplu sözleşme süreci de işveren tarafından sürekli önü tıkanan bir hale getirilmiştir. Bunun sonucunda ise 06.08.2020 tarihi için almış olduğumuz grev kararını dernek yönetimine iletmiş bulunmaktayız. ODTÜ'nün ve ODTÜ Mezunları Derneği'nin tarihine ve ruhuna aykırı olan bu tutumu sergileyen yöneticileri daha duyarlı olmaya davet ediyoruz. Bizler ODTÜ Mezunları Derneği çalışanları olarak arkadaşlarımızın hukuksuz biçimde işe atılmasına karşı ses çıkarmaya ve haklarımız için mücadele etmeye devam ediyoruz."

KADINLARA ACIMAYIN*

(...)

Bir kadın tanırdık. Biz ona "ana" derdik, o bize "yoldaş". Biz onu sanki, hep kaderinde yazılı gibi duran "analık" görevine layık görürdük, onu bu şekilde yücelttiğimizi sanırdık; verdüğümüz tek şeydi sevgi. O bize daha fazlasını, sevgisiyle beraber bütün yeteneklerini de vermeye hazır. Bu yoldaşlık durağına çok uzun bir yoldan gelmişti ve -biliyor musunuz sevgili okur- yalnızca tek bir sözcüktü ona kanatlar takıp dağları aştran. Bu "tek bir söz"ün hikayesi, aslında milyonların hikayesiyle aynı.

Yoldaş ana, 30 yıllık evliliğinde belki de her gün dayak yemiş, aşağılanmıştı. Karşılığında kocasına günde belki on çeşit yemek yedirirdi. Çevrede onun için, "yıkadığı giyilir, pişirdiği yenir" denilirdi ya, işte emekçi kadınlarımıza bu köhne toplumun sunup sunabileceği en büyük taht. Ama karşılığı dayakla, acıyla, aşağılanmalarla ödenmiş bir tenekeden taht. Yoldaş ana, cezaevindeki çocuğunu bile, kocasından izin almadan ziyaret edemezdi. Cezaevinde gördükleri, duydukları, içindeki yarıdağı harekete geçirdi ya, korku dağlardan daha büyük. İşte o tek söz,

tüm sihirlerden büyük gücüyle, kilitli kapıları tek tek açacaktı. Günlerce, aylarca düşündü, korktu, çekindi, vazgeçti, ama her seferinde yaşamını değiştirecek o tek sözün kapısında buldu kendini.

Sabırlı ol sevgili okur, o tek sözcük, öyle olağanüstü güzellikte, Olimpos dağındaki tanrılar tarafından örste dövülüp, sedef kakmalı kutularda sunulan o olağanüstü şiirsel sözlerle uzaktan yakından akraba değil.

Emekçi bir kadının yaşamında olağanüstü bir şeyler varsa, aşağılanmadır, dayaklar ve horgörmelerdir ve bütün bunların karşısında gösterilen olağanüstü sabır, fedakarlık ve sorumluluk duygularıdır. Oysa o tek söz basitti, kocasına, "ben gitmek için izin istiyorum" değil, "gidiyorum, haberin olsun" diyecekti. Bu denli basit bir söz, yılların dayak ve aşağılanmalarının intikam kılıcı gibiydi. Ve bu daha ilk darbe, alınan ilk taksitti. Sırtından

büyük bir dağ kalkmış gibi ferahladı, kendine güveni geldi. Ve düşlerinde bile korktuğu koca figürünün, içi boş bir çuval gibi yıkılışını izledi. İzledik. Yolculuğuna böyle çıktı. Onyılların sabrı, fedakarlığı ve sorumluluk duygusu, artık başka bir dünyanın yaratılması için harekete geçiyordu, köhne bir toplumun acılarına katlanmak için değil.

Kırın zincirlerinizi emekçi kadınlar, içine hapsoldüğünüz saksıları kırın, bu saksı kristalden bile yapılmış olsa. Her şeyiyle yüzyılların yalanları ve alışkanlıkları üzerine kurulu bu ezilmişlik, işte bazen böyle tek bir sözle yerle bir olur. Özgürlüğe giden yol, işte böyle küçük adımlarla başlayan uzun bir maratondur. Köhnemiş düzenin kristal vazosudur kadının ezilmişliği. Kırıldığında, cam parçaları kimilerinin ayaklarını kanatacak. Gorki diyor ki: "Analara acımayın!". Bir ekleme yapalım bu söze sevgili okur. Şöyle diyelim: "Kadınlara Acımayın!".

(...)

* Umut Çakır'ın 2-16 Mart 2005 tarihli Y.E.Mücadele Birliği Dergisi'nin 36. sayısında yayınlanan "Kadınlara Acımayın" makalesinden alıntı yapılmıştır. Bahsi geçen "Ana" Hüsnüye Anamızıdır.

"Kadınların Özgürlük Yürüyüşü Engellenemez"

ESP İstanbul İl Örgütü Eş Genel Başkanı Özlem Gümüştaş ile SKM Sözcüsü Deniz Aktaş ve SKM MYK üyelerinin gözaltına alınmasına karşı ESP ve kadın örgütleri bir basın açıklaması yaptı.

Kadıköy Süreyya Operası önünde yapılan açıklamaya HDP, YDK, Partizan, Kaldıraç, TJA, Halkevleri, Polen Ekoloji, Emekçi Kadınlar (EKA) katıldı.

Eylemde ilk sözü Devrimci Parti MYK Üyesi Burçgül Çubuk aldı. "Hayatı elleri kavrayarak değiştiren kadınlar devletin hedefindedir. TJA ve Rosa Kadın Derneği'nin ardından SKM üyelerine yapılan operasyonla iktidar bunu göstermektedir" dedi. Çubuk, faşizme karşı mücadeleyi yükselterek, saldırılara yanıt vereceklerini söyledi.

Yeni Demokrat Kadın adına konuşan Sinem Özkan, genelde tüm kadınlara, özelde ise sosyalist kadınlara yönelik saldırının özel olduğunu ifade ederek, "kadınlar saldırıların karşısında yılmayacak" dedi.

Emekçi Kadınlar (EKA) adına konuşan Delal Erol ise "Dinci gericiliğin İstanbul Sözleşmesine ve örgütlü kadınlara saldı-

rılarının aynı dönemde yoğunlaşmasının tesadüf olmadığını biliyoruz. Hilafet çağrılarının yapıldığı şu dönemde kadın örgütlerine saldırıların olması şaşırtıcı değil. Bizler bu saldırıların karşısında yaşamlarımızı savunmaya, kadınların örgütlü mücadelesini savunmaya ve tüm devrimciler ile dayanışma içinde olmaya devam edeceğiz. Gözaltılar serbest bırakılsın. Yaşasın kadın dayanışması, yaşasın örgütlü mücadelemiz!" dedi.

Ardından ESP İl Yöneticisi Gamze Toprak basın açıklaması yaptı. Kadın katliamları ve haklarına yönelik saldırıları hatırlatan

Toprak, Rosa Kadın Derneği'ne yapılan gözaltı ve tutuklama saldırılarının ardından sosyalist kadınlara dönük gözaltıların tesadüf değil, yürütülen saldırı politikasının devamı olduğunu söyledi, "Açıktır ki faşizm kadın isyanını zapturapt altına alamamaktadır" dedi.

Faşizmin ezilenlerin her cephesine saldırırken yaptığı gibi, kadınlara karşı açtığı savaşta da önce örgütlü kesimlere saldırdığına işaret eden Toprak, "Çünkü örgütlü kadınların mızrağın ucunu erkek egemen kapitalizmin maddi temeli olan devlete, faşizme doğrultacağımı çok iyi biliyor. Örgütlü kadını etkisizleştirdiği zaman, bireyler toplamlarıyla daha kolay baş edeceğine düşünüyor" dedi.

Sosyalist kadınların gözaltına alınmasının, özgürlük mücadelesini engelleyemeyeceğini vurgulayan Toprak, "İktidarın toplumda örnek istediği korku duvarı çatlamıştır. Şimdi sıra o korku duvarını kadınların öfkesi ve isyanı, işçi sınıfı ve ezilenlerin birleşik mücadelesiyle tamamen tuzla buz etmekte" dedi.

Eylemde "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Gözaltılar Serbest Bırakılsın" sloganları atıldı.

